

Hugrák

Tann djúpasti eydnan
eg eigi í dag,
og altíð
er vaksin
úr einsemsjörð.

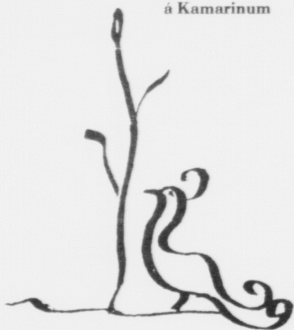
Tann andin í mær
sum fœddist
undir klárum stjörnum
í oyðimørk.

Undir sannleikans
kláru stjörnum,
sum glitradu
opinberingina
til tilvitan mína,
um hvi øll tey
sum eg trúði vóru vinir
lupu undan.
Hon er tigandi og klár.

Hon er ikki
ein skemtandi summarvøkstur
sum blinkar
og fœlnar fyri heysti.

Men ein bulmíkil eik,
sum álvarsom flennir á sumri
og við virðing leggur síni bløð
undir heystsins iljar,
og letur veturin sova við sín fót,
og við naknum greinum
leitar eftir árstíðanna gátu.

Marna Glerfoss
á Kamarinum

Melankoli

Lívsins loysn er ikki kunstug gleði,
men eitt mál, at finna sjálvan seg.
Ert tú tunglynt, mikið meira meg,
við at vera sjálv tú, fært at finna veg.

Hvat man meir á lívsins vektiskál víga,
falskar lótir ella erligi sít,
sannleikin vit ikki tora siga,
ella tað í staðin kemur út?

Lívið væl man vera tað at liva
sum vit eru skapt av Harrans hond,
annars var ein lygn altíð uttan íva,
tos um tóma luft og lognbráslond.

Marna Glerfoss
á Kamarinum

Neyðars fascistar

Alheimsbrøðralagið mill-
um fasistar, nasistar og
annað ókrút er ikki longur
tað tað hevur verið.

Dag og dagliga frættist
um heimliga sum út-
lendskar fasistar og
nazistar, ið staðiliga av-
nokta teirra innstu trúgv,
ti teir kanska halda, at
hon í allramannaeygum
ikkj er vælsædd í okkara
enn óupplýstu tíð.

Hesum quislingum,
sum soleiðis uppá berokn-
ing svíkja heimsfrelsand
lærna fá teimum upp-
lýstu krigsárunum, kunnu
vit ikki annað enn taka
synd í.

Um teir enda hjá Vár-
harra ella hjá illamanni er
ilt at siga, men eitt biði-
stað fyri heimleysar sálir
er kanska har ímillum,
men tungt man tað falla
teimum at velja hesa
duldu tilveru í livandi lívi
orsakað okkara skerd
trúarfrælsi, ið ikki enn aft-
ur loyvir teimum at garta
í sum í teimum upplýstu
krigsárunum.

Jú, tað vóru glæstíðir,
tá var skil á — tá harra-
fólkið uttan himpr og út-
jaglað tvælt um sam-
kenslu, samhuga fólkanna
millum, javnrættindi,
virkis- og lívsrættindi tók
sær rættin til at fáa skil á
okkara neyðars jörð.

Tá var sanniliga kapp-
ing og heiður í undir rott-
um heiti at fáa bast øllum
heimsins »ómælandi
ómyndingum« (citát) og
ávisum ónyttum fólksløg-
um.

Tess betri fasistar,
nasistar ella tað, ið næst-
an var líka gott, vóru teir,
ið kundu siga seg eiga lut í
teimum størstu hóp-

drápunum, teimum
størstu oyðingunum, tí so
mikið lættari fór at verða
at stovnseta nýggja
harrafólka-paradisið á
jörð.

Jú, tá var romantikkur,
ikkj sum nú, har bert ber
til at tilbiðja og dyrka
røttu harrafólkatrúna úti
undir onkrari vaðing ella
øðrum skýmaskoti —
hetta so syndarliga, at
henda brennandi og inni-
liga trúgv ikki enn frítt
kann endurhóast eitt nú
okkara »ómælandi ómynd-
ingum« (citát) og øðrum
trúarloysingum, sum vála
í æviga myrkrinum.

Óg sonevnda fólkaupp-
lýsingin, hvat er hon
annað enn ein sonn
bjarnatænasta móti undir-
menniskjunum, sum av
hesum tvælti helst fáast
til at trúgva, at tey
kanska ikki eru so býtt
kortini, ella tað ið verri er
— fáast til at ditta sær at
hava hugsanir um samfe-
lagið og tess fyriskipanir.

Men syndarligast er
okkara vónaliga skúla-
verk, sum uttan at vita
betur, enn hevur sum
aðalmál, at geva øllum
landsins børnum eina
líkinda byrjan í lívinum.
Sum um tað ikki varð av-
gjört í móðurlívi ella langt
áðrenn, hvør ið skuldi
koma sær fram ella ikki.

Sjálvsagt var tað tað, so
hetta almenna oyðslíð
uppá at framhaldandi
uppaling av læraraterro-
ristum/óflýggjanæming-
um, sum jú í føðingin kort-
ini høvdu mist øll sam-
felagsrættindi — uttan
kanska tey at træla so
leingi tey orkaðu — er jú
heilt burturvið, ja, bein-

leiðis háðan av skapar-
verkinum, háðan av teim-
um, sum so visiliga eru
fœdd til at verða harrafólk.

Ja, himmalskrýggjandi
fáfongd má tað sigast at
vera, framhaldandi at
oyðsla hundræðtals mill.
árliga upp á nakað so
landsskaðiligt sum at
upplýsa okkara fiskara-
og arbeidarabørn fyri bert
at gera tey enn meira
varug við sian ómegd
mótvegis harrafólkinum
og harvið bara enn meira
misnøgð við seg sjálvi.

Skól hetta halda fram,
so halda vit fasistar, at
hesir góðu skúlapengar
vórðu nógv betur nýttir til

eina avgjört miðvísu gen-
/iløgugransking, so gongd
endaliga fekt á at fram-
leiða mannatrælir við júst
teimum arbeidseiginleik-
um okkum tørvu til tey
ymu — ja, yrkini —
kunnu vit kalla tað, fyri
ikkj at vera heilt asosialir.
Óg best av øllum, tað
hevði verið nógv biligari
enn at framleitt hesar ný-
tímanar fjákutu robottar-
nar — fyri ikki at tala um
øll tæðini vit kundu fingið
ókeypis, tá teir ikki ork-
aðu meira, og sjálvsagt
húðarlampuskermarnar
og bilgju istursápuna alla.

Væðings-fascistur

Føroya Studentaskúli

Hoydalar

Eysturoyar Studentaskúli

Gøtugjógv

Næmingar við 9. floks prógvi og/ella
10. floks prógvi, ið ætla sær at søkja um
upptøku í 1. studentaflokk komandi
skúlaár, verða biðnir um at venda sær til
ta framhaldsdeildina, teir hava gingið í,
eftir umsóknarblaði, og at lata hetta aft-
ur til sama skúla við dops- ella navna-
seðli og próvskjali í seinasta lagi 18.
mars 1988.

Næmingar í 9. og 10. flokki fáa um-
sóknarblað frá skúla sínum.

Landsskúlafyrstingin

Fuglafjørður

Søkt verður eftir 2 skrivstovufólkum til
deild líkningarráðsins í Fuglafirði.

Arbeiði fevnir um alt vanligt arbeiði
innan skrivstovu og skattaumsiting.

Umsóklarar skulu hava skrivstovuú-
búgving ella hollan kunnleika innan
skrivstovuyrkið.

Størvini verða lønt eftir sáttmála mill-
um Føroya Landsstýri og Starvsmanna-
felagið sambært starvsskipan líkningar-
ráðsins.

Áhugað fáa meira at vita um starvið
við at ringja tlf. 145 11.

Umsókn saman við prógvum skal inn-
an 22. februar 1988 verða send til Líkn-
ingarráð Føroya, Postboks 51, 110 Tórs-
havn.

Líkningarráð Føroya
5. februar 1988

Kollafjørður

Søkt verður eftir 2 skrivstovufólkum til
deild líkningarráðsins í Kollafirði.

Arbeiði fevnir um alt vanligt arbeiði
innan skrivstovu og skattaumsiting.

Umsóklarar skulu hava skrivstovuú-
búgving ella hollan kunnleika innan
skrivstovuyrkið.

Størvini verða lønt eftir sáttmála mill-
um Føroya Landsstýri og Starvsmanna-
felagið sambært starvsskipan líkningar-
ráðsins.

Áhugað fáa meira at vita um starvið
við at ringja tlf. 145 11.

Umsókn saman við prógvum skal inn-
an 22. februar 1988 verða send til Líkn-
ingarráð Føroya, postboks 51, 110 Tórs-
havn.

Líkningarráð Føroya
5. februar 1988